

יום נהדר / אוסיבה

1 חרגול קפץ ועמד על תולית של דשא, הפנה את גבו הירק כלפי החמה, ובהקישו בכנפיו החל לציץ ציוצים:

«מה נהדר היום הזה!»

5 «יום מעורר געל ורגז!» השיבה תולעת-הגשם בלחש, והוסיפה לטמן גופה באדמה היבשה.

«מה את סחה!» נחר חרגול נתור של תמהון, «לא ענן ולא עננון על-פני השמים, והחמה שופעת אור נחמד ונעים. כל חי שתשאליהו יאמר לך: יום נהדר היום!»

10 «ובאמת לא-כן הדבר», טענה התולעת, «גשם ושולליות מרפשות וחמימות – לךך אומרת אני יום נהדר!».

«הִבֵּה נִשְׂאֵל מִיָּשָׁהוּ. יִשְׁפֹּט הוּא וַיֹּאמֶר מִי מִשְׁנִינוּ צוּדֶק!»

עוֹד הֵם מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה עֹבְרָה עַל פְּנֵיהֶם נִמְלָה טְעוּנָה מַחֲט שֶׁל אֶרֶץ עַל גִּבָּה. הִיא עֲמֻדָּה שְׂעָה קָלָה לְשֹׂאֵף רוּחַ, וְאִזּוּ נִגְשׁוּ אֵלֶיהָ הַחֲרָגוֹל וְתוֹלְעַת-הַגֶּשֶׁם וּשְׂאֵלוֹהָ בְּקוֹל אֶחָד כִּמּוֹ בְּמִקְהֵלָה:

«הִגִּידִי לָנוּ, בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ, הָאֵם נִהְדָּר הוּא הַיּוֹם – אוֹ יוֹם הַמַּעְזוֹרֶר גַּעַל וְרָגִזוּ?»

מִחֲתָה הַנִּמְלָה אֶת אֲגָלִי הַזֶּעֶה מֵעַל מִצְחָהּ וַאֲמָרָה:

«לְשֹׂאֵלָה זֹו אוֹכֵל לְהִשִּׁיב רַק עִם שְׂקִיעַת הַחֲמָה».

תָּמָהּוּ הַחֲרָגוֹל וְהַתּוֹלְעַת תִּמְהוּן גָּדוֹל, הַבִּיטוּ אִישׁ בְּפָנָיו רָעָהּוּ וַאֲמָרוּ לַנִּמְלָה: «טוֹב, נַחֲפָה».

אַחֵר שְׂקִיעַת הַחֲמָה בָּאוּ שְׁנֵיהֶם אֶל קוּן-הַנִּמְלִים:

«וְעַתָּה, נִמְלָה נִכְבְּדָה, אוֹלִי כָּבֵר נִמְלָכָת בְּדַעְתָּךְ, וַיּוֹדַעַת אֶת לְהִשִּׁיב עַל שְׂאֵלֹתֵנוּ?»

הִרְאָתָה הַנִּמְלָה אֶת הַתַּעֲלוֹת הָעֲמֻקּוֹת, הַכְּרוּיּוֹת בְּתוֹךְ קוּן-הַנִּמְלִים, וַאֲמָרָה:

«הַיּוֹם הִיָּה בְּאֻמַּת יוֹם נִהְדָּר: עֲשִׂיתִי עֲבוּדָה יָפָה וַיְכוּלָה אֲנִי עֲכָשׁוּ לְנוֹחַ».

15

20

25

